

ÚMS - Ústava mezinárodního společenství

Přirozená základní práva člověka

Preambule

Lidé planety Země jsou povoláni rozpoznávat pravdu.

„Živoucí a oduševnění muži a ženy“ jsou shrnuti pod pojem člověk. Ten zahrnuje živoucího, oduševnělého, duchovního a mravního člověka z masa a krve jako individuální druh na planetě Zemi bez rozdílu pohlaví, ať už se jedná o muže, ženu, chlapce nebo dívku.

Lidé planety Země jsou dnes konfrontováni s množstvím zákonů, ustanovení a jednání, jež se staly nelidskými a již neslouží spravedlnosti.

Nyní je zapotřebí stanovit společný princip při našem hledání života, svobody a snaze po štěstí. Jako uznání těch hodnot a té pravdy, jež sdílíme, vyhlásíme dnes „Ústavu mezinárodního společenství“, abychom zajistili skutečnou svobodu, rovnost a spravedlnost na základě individuálního respektu, individuální odpovědnosti, individuálních práv, které se odvíjejí od BYTÍ jako živoucí a oduševnění muži a ženy, a abychom zaručili jejich ochranu těmito slovy přímo z našich srdcí.

Tato přirozená základní práva jsou vázána na člověka, jsou neoddělitelná až do toho okamžiku, kdy budou znovu složena a stanoví něco nového.

Hodnota existence se odvíjí od samotného vědomého života.

Tato hodnota člověka byla a je po staletí až do dnešních dnů pleněna a drancována piráty, monarchiemi, vojenskými vládci, despoty, utlačovateli, diktátory, zákonodárci, žoldáky, režimy jakéhokoli druhu. Republikánští a demokratičtí vládci, tyrané, zkorumpované koncerny a firmy nikdy zcela nedovolili, aby bylo zachování života spočívající na rozhodování na základě svobodné vůle přenecháno každému jednotlivému člověku.

Rozhodování na základě svobodné vůle je lidskou přirozeností. Toto rozhodování představuje základní právo každého jednotlivého člověka bez ohledu na hranice.

Tato přirozená základní práva ozřejmují, že právem jsou samotní lidé. Přitom jde v první řadě o to, aby ke svému záměru došli na základě vlastní volby. Existuje všeobecný zákaz násilí, podvodu nebo donucování ze strany jednotlivého člověka nebo skupiny lidí vůči jinému jednotlivému člověku nebo skupině lidí. Přirozená základní práva člověka mají morálně a prakticky zajistit, aby se násilí používalo pouze proti těm, již ho sami používají nebo jeho použití podněcují, a to pouze k tomu, aby bylo pokračování tohoto násilí zastaveno.

Aby byla svoboda, rovnost a spravedlnost zajištěna natrvalo, ustanovujeme tato přirozená základní práva člověka na planetě Zemi rovnocenně pro všechny ženy, muže, dívky a chlapce.

Článek 1 ÚMS - Vyjádření individuálních práv

1.1 Právo na život

1.1.1 Právo lidí na jejich vlastní život je samozřejmostí.

1.1.2 Právo lidí na jejich život je dáno přirozeně a od přírody. Přirozená práva jsou samozřejmou pravdou.

1.1.3 Přirozená práva jsou práva nepřenositelná. Patří rovnocenně každému jednotlivému člověku.

1.1.4 Nepřenositelná, individuální práva jsou vrozená. Nelze je sdílet s jinými, proto nejsou kolektivní.

1.1.5 Nepřenositelná, individuální práva jsou dána ze zdroje, z něhož vše vzniklo, a proto jsou nezměnitelná a nedotknutelná.

1.2 Právo na rovnost a suverenitu

1.2.1 Všichni jednotliví lidé pocházejí ze stejného zdroje původu, z něhož všechno vzešlo. Jsou jednoznačně nadáni nezcizitelným právem na život a nesmějí být tohoto práva zbaveni.

1.2.2 Nadáni tímto nezcizitelným právem na život ze zdroje jsou všichni lidé stejně suverénní a se stejnou povahou svého bytí, ať už jde o muže nebo o ženy.

1.2.3 Nadále nemá existovat žádná forma vyvlastnění.

1.2.4 Žádný náboženský právní nárok nemůže narušovat nebo rušit tato nezcizitelná individuální práva jiných osob.

1.2.5 Žádný člověk nesmí být ze zákona považován za otroka ani s ním nesmí být jako s takovým zacházeno.

1.3 Právo na svobodu

1.3.1 Život, svoboda a snaha dosáhnout štěstí jsou nezcizitelným právem všech lidí.

1.3.2 Svobodná vůle a svobodná volba myšlení a jednání lidí je zajištěna včetně veškeré odpovědnosti.

1.3.3 Žádný člověk a žádná skupina lidí nemají právo si za použití hrozby násilím nebo podvodem vůči jiným lidem přivlastňovat jejich majetek.

1.4 Právo na vlastnictví a hodnotu

1.4.1 Nezcizitelná práva, která tvoří přirozenou podstatu člověka, jsou skutečná. Nemohou být formována ani nemohou být předmětem nějaké transakce nebo smluvního ujednání, ať už dobrovolného nebo nedobrovolného.

1.4.2 Vlastnická práva vyplývají z přirozeného práva na sebeurčení a z nezcizitelného práva jednat.

1.4.3 Individuální vlastnická práva vyplývají z nezcizitelného práva jednat. Díky tomuto jednání může být vytvořeno, kultivováno nebo zaslouženo materiální vlastnictví.

1.4.4 Všichni lidé mají právo vlastnit soukromý majetek bez omezení. Neexistuje však nárok na vlastnická práva k cizím věcem.

1.4.5 Změnou vlastnických práv dochází k převodu práva k věcem.

1.4.6 Při smluvním převodu vlastnických práv jsou plně zajištěna nezcizitelná práva.

1.4.7 Každý člověk má právo svobodně a neomezeně nabývat nebo vlastnit majetek. Vlastnická práva jsou chráněna.

1.4.8 Hodnoty vyplývající z myšlenek, řečí nebo činů každého jednotlivce jsou zaručeným majetkem tohoto jednotlivce - bez ohledu na názory nebo jiné nazírání hodnot. To zahrnuje právo každého jednotlivce uvedenou hodnotu nebo majetek podle vlastní vůle darovat, obchodovat s ním nebo ho prodat.

1.4.9 Neexistuje žádné svévolné přerozdělování bohatství takzvanými zákonodárskými sbory nebo takovými institucemi jako doposud, ledaže by se jednalo o nápravu zločinů proti lidem.

1.4.10 Má-li být určité vlastnictví zcizeno prostřednictvím zprostředkovatele nebo zmocněnce, nepřevádí se vlastnické právo na tohoto zprostředkovatele nebo zmocněnce.

1.5 Právo na odstoupení

1.5.1 Jestliže se některý člověk ze svobodné vůle zřekne svého přirozeného práva nebo se podřídí třetí osobě, nazývá se to odstoupení nebo zřeknutí.

1.5.2 Bezpečnost na ochranu života jiných lidí:

Jestliže jeden člověk úmyslně použije násilí vůči jinému člověku, ztrácí vlastní práva a nemůže očekávat žádné polehčující okolnosti.

1.5.3 Všichni lidé mají nezcizitelné právo zcela volně prodávat své vlastní tělo, své schopnosti a plody své práce, pokud tím neporušují práva jiných lidí.

1.6 Právo na nezávislost

1.6.1 Všichni zletilí lidé jsou stejnou měrou sami odpovědní za své chování.

1.6.2 Lidé jsou si vědomi toho, že svým dosavadním životem a chováním předávají myšlenku suverenity svým potomkům.

1.7 Právo na ochranu

1.7.1 Morálně přijatelná protiobrana člověka nebo skupiny lidí smí být uplatněna přiměřeným způsobem na obranu proti těm, kdož porušují odstavec 1.1 až 1.4.

1.7.2 Použité fyzické násilí je omezeno na takovou míru, která je nezbytná k tomu, aby bylo ukončeno jednání namířené proti jednotlivci nebo jeho majetku - srovnej článek 4.

1.8 Právo na trvalost

1.8.1 Vzhledem k právu na život všech lidí a z toho vzniklým hodnotám není žádnému člověku a žádné skupině lidí dovoleno rušit, podrobovat, podřizovat, získávat podvodným způsobem, strhávat na sebe, přepadat, porušovat, přikazovat, krást či zabavovat přirozeně daná práva na život a na vlastnictví nebo vytrhávat hodnoty vlastního domicilu na základě zákonných principů. Přirozeně daná práva náležející člověku jsou tím, co odpovídá entitě lidí, a jako taková jsou nedotknutelná.

1.9 Výjimky

1.9.1 Žádné výjimky a změny bodů 1.1 až 1.8 neexistují, a jsou tudíž nepřipustné.

Článek 2 ÚMS - Skupinová práva

2.1 Množina všech práv nemůže být nikdy větší, než je součet práv všech lidí.

Článek 3 ÚMS - Neplatnost předchozích zákonů

3.1 Přirozená lidská práva stojí v právní hierarchii na nejvyšším místě a jsou základním předpokladem pro všechny dosud platné zákony, pro veškeré pozitivní právo, regulace, direktivy, statuty, nařízení, směrnice, stanovy a prováděcí nařízení, která vznikala a vznikají v minulosti i v současnosti a která jsou v případě konfliktu s těmito přirozenými lidskými právy neplatná.

3.2 Tato ÚMS - Ústava mezinárodního společenství s výslovným vyhlášením přirozených základních práv, která jsou vlastní každému jednotlivci, je sama přirozeným zákonem a automaticky zakazuje všechny formy tyranské nadvlády, ať už jakkoli kvantifikované nebo konstruované, a to včetně té, jež je známa jako „demokracie“.

3.3 Neexistuje žádná forma nucené fikce ve vztahu k jednotlivému člověku, a to ani fikce fyzické osoby. Stejně tak neexistuje taková fikce ve vztahu k jednotlivému člověku nebo skupině lidí, jež je známa jako právnická osoba. Každý jednotlivý člověk je však oprávněn požadovat prostřednictvím fyzické osoby práva a povinnosti ze stanov a nařízení, které zcela vědomě uznal.

Článek 4 ÚMS - International Common Law Court of Justice Vienna - ICCJV

4.1 Vyjádřením těchto přirozených základních práv jednotlivce je tak přiměřeně stanoveno osvobození a suverenita. Lidé si nyní sami vyberou volené grémium a pověří ho ochranou práva na život a majetek.

4.2 Tento volený orgán, včetně všech pracovišť, necht' je označen jako "International Common Law Court of Justice Vienna" zkráceně „ICCJV“; jeho cílem je zachovávat a chránit suverénní nezcizitelné individuální právo všech lidí na planetě Zemi. Rovněž se má postarat o spořádané, univerzální, mírové a harmonické soužití všech lidí.

4.3 International Common Law Court of Justice Vienna včetně všech pracovišť má svoji působnost na celé planetě Zemi - všude tam, kde se nacházejí souhlasící muži a ženy.

4.4 International Common Law Court of Justice Vienna a všechna jeho pracoviště a orgány se společně starají o to, aby byla přirozená základní práva chráněna a prosazována plynule, rovně, společně a jako homogenní stav nezávislý na kultuře, rase, etnickém původu, přesvědčení i nezávislý na územní poloze.

4.5 Každý jednotlivý soud International Common Law Court of Justice Vienna je povinen vyjadřovat přirozená základní lidská práva a řídit se jimi.

4.6 Účel a funkce každého jednotlivého soudu International Common Law Court of Justice Vienna zakazuje touto ÚMS - Ústavou mezinárodního společenství výslovně jakýkoli alternativní záměr nebo kontrolu jinou soudní pravomocí.

To nevylučuje, že zákony, nařízení a statuty, které jsou svým základním obsahem v rozporu se zásadami tohoto vyjádření přirozených základních práv, mohou být prohlášeny za neplatné od samého začátku. V případě, že by se v rámci těchto zákonů, nařízení a statutů ukázalo, že jsou nutná doplnění ohledně vyjádření přirozených základních práv, má být tato ÚMS - Ústava mezinárodního společenství připojena jako doplňující právo.

4.7 Žádnému soudu International Common Law Court of Justice Vienna není dovoleno poskytovat ochranu, tak jak je popsána v této ÚMS - Ústavě mezinárodního společenství, jiným osobám komerčním způsobem nebo jako obchodní model.

Článek 5 ÚMS - zajištění ÚMS - Ústavy mezinárodního společenství prostřednictvím ICCJV

5.1 Toto vyjádření přirozených základních práv zmocňuje International Common Law Court of Justice Vienna k tomu, aby se označil za "Uchovatele ÚMS - Ústavy mezinárodního společenství", jejímž účelem a funkcí je zachovávat a chránit toto vyhlášení přirozených základních práv člověka.

5.2 Touto ÚMS - Ústavou mezinárodního společenství se stanovuje;

5.2.1 že je třeba zajistit zachování vyjádření individuálních práv ve smyslu článku 1;

5.2.2 že je třeba učinit vše pro to, aby bylo zaručeno zachování individuálních práv popsanych v článku 1 Vyjádření přirozených základních práv člověka. To se děje prostřednictvím orgánů International Common Law Court of Justice Vienna, tak jak je stanoveno ve Vídeňském statutu a v IHR - International Human Right ICCJV.

Článek 6 ÚMS - Změny ÚMS - Ústavy mezinárodního společenství

6.1 Žádný článek nebo odstavec této „ÚMS - Ústavy mezinárodního společenství“ ICCJV nebude zcela nebo zčásti zrušen až do okamžiku, v němž se lidé planety Země rozhodnou, že si pro sebe a svůj společenský život stanoví nové zásady na základě přirozeného práva a vstoupí do nového stupně evoluce.

Toto vyjádření přirozených základních práv „ÚMS - Ústava mezinárodního společenství“ ICCJV vstupuje v platnost dnešního dne společně s „Vídeňským statutem International Common Law Court of Justice Vienna - ICCJV“.

Prvopis této ÚMS ICCJV, jejíž německé znění je závazné, je spolu s anglickým a francouzským překladem uložen u High Council ICCJV. Ten zašle ověřenou kopii všem národním soudům ICCJV. Ta slouží ICCJV jako závazné právní východisko. Další prvopisy budou doručeny příslušným mezinárodním organizacím pro informaci a proklamaci a rovněž budou zveřejněny na oficiálních internetových stránkách.

Dáno v Müllheimu ve Švýcarsku dne třináctého března dva tisíce šestnáct.